



## TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

29. 06. 2026 - 05. 07. 2026

*motto týdne:*

**„Ježíš řekl: „Chci, bud' čistý.“**

### **PONDĚLÍ 29. 06. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů**

Sk 12,1-11; Žl 34,34 (33), 2-3.4-5.6-7.8-9; 2Tim 4,6-8.17-18 Komentář: **Mt 16,13-19**  
*Pán předal klíče teprve po Petrově odvážném vyznání. Používání klíčů je spojeno s odpovědností, odvahou, a především s láskou! Modleme se víc za Petrova nástupce.*

### **ÚTERÝ 30. 06. Svatých prvomučedníků římských**

Mt 8,23-27; Žl 5,5-6.7.8 Komentář: **Am 3,1-8; 4,11-12**

*Úkolem proroka je říkat i nepříjemné věci. Příklon k Hospodinu byl i tenkrát cestou k záchraně. Stáli však o to? Možná už tenkrát Bůh mnohým „nechyběl“.*

### **STŘEDA 01. 07. sv. Aarona, velekněze SZ**

Mt 8,28-34; Žl 50,7.8-9.10.11.12-13.16bc-17 Komentář: **Am 5,14-15.21-24**

*Jako bychom slyšeli hlasy dnešní společnosti: co je ti do nás? Není důvodem odmítání Boha strach, že budu muset změnit život?*

### **ČTVRTEK 02. 07. sv. Bernardina Realino, kněze**

Mt 9,1-8; Žl 19,8.9.10.11 Komentář: **Am 7,10-17**

*Po svém vyhnání se prorok Amos opíral o Hospodina. Neztratil odvalu. Nebál se tlumočit Hospodinova slova!*

### **PÁTEK 03. 07. Svátek sv. Tomáše, apoštola**

Ef 2,19-22; Žl 117 (116) Komentář: **Jan 20,24-29**

*Naše víra je posilněna díky Tomášovu přání přesvědčit se. Mohu přemýšlet: je pro mě víra záležitostí tradice, rozumu, nebo lásky?*

### **SOBOTA 04. 07. sv. Prokopa, opata, sv. Alžběty Portugalské**

Am 9,11-15; Žl 85,9.11-12.13-14 Komentář: **Mt 9,14-17**

*Ježíš se dokázal přiznat k člověku, který měl jako celník nevalnou pověst. Chci se to také naučit, a tím zlidštit instituce a společnost, ve které žiji.*

### **Sv. Cyrila a Metoděje - Cyklus A - 05. 07. 2026**

Moderní pověra soudí, že to, co je staré, je méně dokonalé a méně potřebné než to, co je nové a nejnovější. Bývá to hluboký omyl. Před dílem svatých Cyrila a Metoděje, které vykonali před tisíciletím, se můžeme jen v úctě hluboce sklonit. A znovu vidět, že to, co je konáno z Božího poslání a v jeho síle, je trvanlivé a působivé, bez ohledu na to, zda se o tom na nárožích světa mluví nebo ne.

### **1. ČTENÍ**

*Prorok, oživován Duchem Božím, přináší působivou zvěst, která je „evangeliem“ pro chudé, naději pro nemocné, osvobozením pro otroky a vězně. V nazaretské*

*synagoze Ježíš vztáhne tento text na sebe (srov. Lk 4,18). Církev ho používá také pro oslavu všech, kdo se svou službou účastní Pánova poslání.*

### **Iz 61,1-3a**

Duch Páně, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmoucené na Siónu (obveselit), dát jim věnec místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

### **ŽALM 117 (116), 1.2**

*Boží láska spojuje všechny lidi. V praxi to znamená bořit zdi předsudků a každé setkání naplnit úctou a vděčností, která svědčí o jeho věrnosti.*

**Odpověď: Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.**

Chvalte Hospodina, všichni lidé,  
oslavujte ho, všechny národy.

Neboť mocně vládne nad námi jeho milosrdenství  
a Hospodinova věrnost trvá navěky.

## **2. ČTENÍ**

*Nepřátelé obviňovali Pavla, že se staví na odiv. Odpovídá jim tím, že zdůrazňuje velikost kazatelské služby, jejímž předmětem je Ježíš, Mesiáš a Pán, a která se snaží, aby nad světem zazářilo božské světlo, jež se skvěje na Kristově tváři. Apoštol se raduje ze svého vyvolení, ale současně vnímá svou slabost a nehodnost.*

### **2 Kor 4,1-2.5-7**

Bratři! Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milosrdně pomáhá. Nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky ani nefalšujeme Boží slovo. (Ale hlásáme) pravdu naprosto otevřeně, a tak se doporučujeme lidskému úsudku před Bohem.

Vždyť přece nehlásáme sebe, ale (kážeme, že) Ježíš Kristus je Pán, my však že jsme vaši služebníci kvůli Ježíši. Neboť Bůh, který řekl: 'Ať ze tmy zazáří světlo!', zazářil i v našem srdci, aby osvětlil (lidi) poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři. Poklad (víry) máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám.

## **EVANGELIUM**

*Pán chce spasit všechny lidi. Posílá učedníky po dvou jako svědky bratrské lásky. Nehlásají sami sebe, ale toho, jehož jsou zvěstovateli.*

### **Lk 10,1-9**

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim:

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani

mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!' Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu.

Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám Boží království!'

## **K ZAMYŠLENÍ**

**Je možná těžké představit si, jak vypadala byzantská misie do slovanských zemí, a je možné tušit, že velká většina lidí, ke kterým věrozvěstové přišli, jen s obtížemi chápala, co vlastně přinášejí. Snazší asi bude uvědomit si, že Konstantin a Metoděj byli vpravdě učedníky Ježíše Krista, a stávat se Ježíšovým učedníkem je v podstatě stejný proces dnes jako tehdy. Vyžaduje to celého člověka, který je ochoten a posléze i schopen co nejplněji ke svému Mistru a Pánu přilnout. Dnes stejně jako tehdy.**

## **Slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy**

*Oba soluňští rodní bratři dříve, než přišli na pozvání knížete Rostislava na Velkou Moravu, působili nějaký čas jako misionáři u Chazarů na Krymu. Odtamtud se vrátili s ostatky sv. papeže Klementa I., které vzali s sebou na Moravu a později do Říma. K evangelizaci Moravy Konstantin sestavil staroslovanské písmo a do slovanského jazyka přeložili bohoslužebné knihy a Písmo svaté. Postarali se o výchovu svých žáků a pak, aby vyřešili tři záležitosti, odešli do Říma. Tam o 10-12 let mladší z bratrů onemocněl, v klášteře přijal jméno Cyril a zemřel. Metoděj se vracel jako arcibiskup a zažil mnohé těžkosti, včetně vězení i dalšího nařknutí, kvůli kterému musel znovu do Říma. Dosáhl zřízení moravské církevní provincie se slovanskou bohoslužbou. Zemřel na Moravě.*

*Na Moravě byli oba věrozvěsti již ve 14. stol. uctíváni jako patroni. Centrem úcty se stal cisterciácký kostel na Velehradě, vysvěcený r. 1228. K oficiálnímu svatořečení došlo v r. 1880. Jejich památka byla původně 20. 03., v roce 1863 byla pro České země a Slovensko změněna Piem IX. na slavnost 05. 07., zatímco v martyrologiu je pro celou ostatní církev datum památky 14. 02.*

*V roce 1863 byli Cyril a Metoděj prohlášeni za patrony všech slovanských národů a papež Jan Pavel II. je 31. 12. 1980 prohlásil za spolupatrony Evropy s odůvodněním, že vedle zásluh o kulturu bojovali za jednotu církve východní se západní a ukázali správnou cestu ke sjednocení Evropy.*